

Margarine af den Grund er gaaet ned, tværtimod, den er stegen i betydelig Grad.

Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister noget har misforstaaet min Omtale af en eventuel Skat paa Æbler og Pærer. Jeg fremkom med denne Udtalelse saaledes, at jeg sagde, at dette Lovforslags Motivering var, at en Forhøjelse af Tolden paa Raatobak havde medført Lyst til forøget Tobaksavl her i Landet, og jeg sagde saa, at vi ogsaa havde faaet en forhøjet Skat paa Frugt, paa Æbler og Pærer, og hvis man ud fra den samme Tankegang vilde lade sig lede til at søge andre Skatteobjekter, kunde man ogsaa komme til at foreslaa en Skat paa Æbler og Pærer, Frugt, og det forekommer mig, at det ikke ligger saa fjernt, at den højtærede Finansminister behøver i saa strenge Ord at tage Afstand fra min Udtalelse i saa Henseende. Tværtimod, jeg synes, at adskillige af de Skattelovforslag, han har fremsat, vidne om, at han ikke nærer særlig store Betænkeligheder ved, hvor han skal finde Skatteobjekter, naar han har Brug for Penge. Og med Hensyn til en enkelt af de foreslaaede Skatter, vi behandlede i förrige Uge, nemlig Forlystelsesskatten, er jeg overbevist om, at hvis nogen for 10 Aar siden havde sagt til det daværende og ogsaa nuværende ærede Medlem fra Æbeltoft, den højtærede Finansminister, at vi kunde tænke os en Forlystelsesskat der skulde indbringe henimod 1 Mill. Kr., vilde han i lige saa stærke Ord have taget Afstand fra en saadan Skat, som han nu har taget Afstand fra at lægge Skat paa Æbler og Pærer.

Finansministeren (N. Neergaard):

Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) skal jeg sige, at den Erstatning, der maatte udredes, blev ikke saa helt lille, idet efter de Oplysninger, vi have kunnet indhente, alene den gennemsnitlige Udgift til Tørrehuse og Mistbænke og saadanne rene Anlægsudgifter — jeg taler saa endda ikke om den særlige Beredning af Jorden, som er nødvendig for at gøre den tjenlig til Tobaksavl, og andre Udgifter, som man har sat sig i for at optage denne Dyrkning, men altsaa blot de særlige Anlægsudgifter, jeg nævnede — løber op til mellem 150 og 200 Kr. pr. Td. Land. Det vilde ikke blive saa lidt, der alt i alt vilde blive Tale om, hvis der skulde gives Erstatning. Til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), som talte for en Virksomhed, der har stor Betydning for

hans Valgkreds, men som jo ikke talte for den af den Grund, men ud fra mere almindelige Betragtninger — han fralagde sig udtrykkeligt, at det var Hensynet til Vælgernes Interesser, der bevægede ham —, vil jeg sige, at den Advarsel, som han beklagede sig over ikke skulde være given, blev efter min Mening given under Forhandlingerne i 1907—08. Jeg har ikke vedkommende Udtalelser i Tidenden for mig, men jeg erindrer tydeligt, at f. Eks. Finansminister Vilhelm Lassen netop begrundede det, at der ikke var foreslaaet nogen Skat paa indenlandsk Tobak, med den Betragtning, at Dyrkningen af Tobak sandsynligvis ikke vilde brede sig synderligt, selv om vi fik en højere Told, men at hvis det skete, kunde man altid tænke paa, hvad der var at gøre. Det var en Betragtning, som baade han og andre vare inde paa. Man var den Gang ikke fremmed for den Tanke, at hvis Forhøjelsen af Tobakstolden virkede som en betydelig Beskyttelse, vilde man kunne komme ind paa en indenlandsk Beskatning.

Det ærede Medlem kunde ikke begribe, at Hensynet til Omkostningerne, som Skatten medfører, skulde hindre Regeringen fra at gaa til en Produktbeskatning. Han sagde, at det kom ikke an paa, hvor meget den indbragte i Statskassen, men paa den indirekte Fordel, der var ved, at man slap for Tab af Statsindtægt. Nu tror jeg, det er en temmelig almindelig Grundsætning ved al Beskatning, at der maa være et rimeligt Forhold mellem det, Skatten indbringer af Merindtægt, og det, den koster af opkræve. Det, at man ved en særlig Skat som denne slipper for et Tab af Indtægt, anses ikke for tilstrækkeligt til at paalægge Statskassen betydelige Omkostninger ved Opkrævningen.

Det ærede Medlem tager fejl i, at jeg ikke har oplyst noget om Forholdet mellem Gaardmænd og Husmænd. Den Meddelelse, jeg gav før, angik Arealerne. Jeg sagde, at over Halvdelen af Arealerne var paa Gaardmænds Hænder. Men jeg har ved Forelæggelsen af Forslaget udtalt, at af Tobaksdyrkerne ere Husmændene i Flertal; jeg har endog angivet Tallet og nævnt, at der var 95 Gaardmænd og 119 Husmænd, og at Resten tilhørte andre Livsstillinger, Haandværkere og lignende, eller at de ikke havde opgivet nogen Livsstilling; der er gjort fuldstændig Rede for Forholdene i saa Henseende. Naar det ærede Medlem tog mig ilde op den Bemærkning, jeg havde gjort om de jordløse Landarbejdere, maa jeg sige, at denne Be-